

Hertil kommer, at i det omfang skattefritagelsen er alternativet til en konkurs, hvor selskaber m.v. vil lide fradragsberettigede tab på den del af deres indskud, der ikke dækkes af Indskydergarantifonden, vil bortfaldet af disse tab ligeledes modvirke provenutabet ved skattefritagelsen.

Det er ikke muligt at kvantificere nettoresultatet, der bl. a. vil afhænge af omfanget af fremtidige udbetalinger fra Indskydergarantifonden og de nødlidende pengeinstitutters konkrete forhold.

Forslaget vil forbedre mulighederne for, at andre pengeinstitutter under Indskydergarantifondens medvirken overtager nødlidende institutter. Nødlidende pengeinstitutters kunder, både private og virksomheder, taber herved ikke penge på samme måde som ved en konkurs eller bliver stillet over for krav om hurtig indfrielse af lån m.v. Dette vil endvidere være til fordel for andre virksomheder, som handler med eller på anden måde har økonomiske forbindelser med de pågældende kunder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Forslaget svarer til den nugældende § 1 i lov om en indskydergarantifond.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, i direktivet (Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger).

Til § 2

Bestemmelserne i stk. 1 og 2, svarer til bestemmelsen i den nugældende § 1a i lov om en indskydergarantifond.

I stk. 3 foreslås det præciseret, at Fonden kan deltage i afviklingen af et institut, selvom det offentlige eller andre forudgående har stillet en likviditetsgaranti.

Forslaget skal hindre, at der i fremtiden opstår tvivl om, hvorvidt Fonden har mulighed for at stille en garanti ved afviklingen af et nødlidende institut, uanset at der forinden er stillet en likviditetsgaranti af staten, Nationalbanken eller andre.

I stk. 4 er det foreslået, at erhvervsministeren bebyndiges til at fastsætte bestemmelser vedrørende samarbejdet mellem Finanstilsynet og Fonden.

Erfaringer fra behandling af nødlidende pengeinstitutter har vist, at der efterfølgende er opstået tvivl om, hvilke roller Finanstilsynet og Fonden har haft.

For at undgå sådan tvivl foreslås det, at der udstedes en bekendtgørelse om proceduren vedrørende

Fondens og Finanstilsynets samarbejde i forbindelse med behandling af nødlidende pengeinstitutter.

Der vil i denne forbindelse navnlig være behov for at få fastlagt bestemmelser om, hvem der skal lede forhandlingerne mellem det overtagende institut og Fonden, om Fondens vurdering af det nødlidende institut samt om udarbejdelse af en beredskabsplan til brug for Fonden og Finanstilsynet i forbindelse med håndtering af nødlidende institutter.

Til § 3

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 1, nr. 4, artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 1. pkt., samt artikel 6, stk. 1.

I medfør af den nugældende lov dækker Fonden indskud i danske pengeinstitutter og danske kreditinstitutter omfattet af § 4b i lov om visse kreditinstitutter samt indskud i filialer af udenlandske pengeinstitutter.

Danske pengeinstitutter og danske kreditinstitutter er institutter, der har tilladelse i henhold til bank- og sparekasseloven eller lov om visse kreditinstitutter.

Med forslaget til stk. 1 fastslås det såkaldte hjemlandsprincip, der betyder, at indskud i danske penge- og kreditinstitutter, herunder indskud i filialer i andre EU-lande, er omfattet af den danske indskydergarantiordning.

Forslaget indebærer endvidere, at institutter omfattet af lov om visse kreditinstitutter skal være medlem af indskydergarantiordningen. Tidligere var det kun indskud i kreditinstitutter, som nævnt i § 4b i lov om visse kreditinstitutter, der var omfattet.

Dette indebærer i praksis, at navnenoterede indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S (FIH) vil blive omfattet af indskydergarantiordningen. Da FIH kun har ganske få navnenoterede indskud, vil ændringen hovedsagelig have formel karakter.

Forslaget indebærer, at indskud i filialer af kreditinstitutter med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået samarbejdsaftale med, ikke er omfattet af den danske indskydergarantiordning. Disse institutter vil efter direktivet blive omfattet af deres hjemlands indskydergarantiordning.

Da lande, der indgår i EØS-samarbejdet (medlemmer af Den Europæiske Union, Norge, Island og Liechtenstein) skal gennemføre direktivet, indebærer princippet om hjemlandskontrol, at kun filialer af kreditinstitutter med hjemsted i et land uden for